

vi mange henvendelser fra i SF, og det er et reelt problem.

Det var derfor, jeg var lidt optaget af at spørge både ministeren og Venstres ordfører om, hvordan man egentlig principielt i regeringen ser på det her spørgsmål. Og der forstod jeg, at grænsen for regeringen går ved, om det er forbigående ydelser, eller det er varige ydelser, sådan at forstå, at hvis det er en forbigående ydelse, og førtidspensionen er jo en varig ydelse, så er regeringen indstillet på, at der ikke skal ske modregning.

Jeg vil godt spørge socialministeren, om det er rigtigt forstået. Er det rigtigt forstået, at den principielle forskel er, at hvor det er varige ydelser, vil man modregne, men hvor det er forbigående ydelser, vil man ikke modregne? Jeg venter spændt på svaret.

Det er, fordi der er en række områder, hvor der ikke bliver modregnet, som f.eks. dagpenge, sygedagpenge, barseldagpenge, orlov. Der får man indkomsten med uanset ægtefællens indkomst. Og det forstår jeg begrundes i, at alle de ydelser er karakteriseret ved, at de er midlertidige i modsætning til førtidspension. Men jeg vil godt høre socialministeren, jeg er meget spændt på svaret, om det er rigtigt forstået, at det er der, regeringens skillelinje går, for ministeren nævnte i sin ordførertale forskellen på de varige og de midlertidige ydelser. Så jeg har bare behov for, at ministeren, når hun går op og svarer, præciserer, at det er der, grænsen går.

Så vil jeg sige, at SF's politik jo har været at nedbringe denne her ægtefælleafhængighed. Det gjorde vi, da vi lavede den nye førtidspensionsreform, der trådte i kraft i 2003, hvor vi ikke ophæver, det nåede vi desværre ikke, men hvor vi i meget høj grad dæmper modregningen i forhold til førtidspension.

En af grundene til, at den nuværende førtidspensionsreform kostede 2 mia. kr. fuldt udfoldet, var to forhold. Det ene var, at vi hævede niveauet for, hvad man får på førtidspension, op til dagpengeniveau plus den handicapkompenserende ydelse, og det andet var, at vi tog fat på ægtefælleafhængigheden. Så man kan sige, at vi med den ny førtidspensionsordning tager det første store skridt. Og det betyder også, at vores holdning er, at vi gerne vil videre. Vi synes, det betegner et fremskridt, men vi vil godt videre i den retning; vi vil fortsætte med at arbejde for at mindske ægtefælleafhængigheden.

Så kan jeg ikke lade være med også at sige, at det jo i øjeblikket er meget sjældent, at vi i SF her

i Folketinget får gennemført vores forslag rent, som de ligger. Jeg kan huske eksemplerne, for med den nuværende regering hører det til de meget store sjældenheder. Men jeg vil godt sige, at det, der er lavet i forbindelse med finansloven på førtidspensionsområdet, kan findes direkte, hvis man læser SF's forslag til finanslov, nemlig at man skal fjerne de to underste satser på den gamle førtidspensionsordning, det, der hedder almindelig førtidspension, og det, der hedder almindelig forhøjet førtidspension. Og der er vi ikke smålige i SF. Uanset hvem der gennemfører SF's forslag, støtter vi dem og uden malurt i bægeret overhovedet – sådan er vi i SF.

Kl. 13.55

Det er klart, at hvis regeringen og Dansk Folkeparti har brug for yderligere inspiration til forslag, der har en lighedsfremmende virkning, så er vi i den grad leveringsdygtige, og vi vil end ikke omtale det hånende, når det sker, tværtimod vil vi sige: Hvor er det godt, at vi kan levere forslagene også til en regering og Dansk Folkeparti, der måske kan have lidt svært ved at finde forslagene selv.

Rune Lund (EL):

Når man hører debatten her i dag, så er det jo lidt ærgerligt, sådan som man hører ordførerne, at det tyder på, at der ikke er flertal for Enhedslistens glimrende forslag. Det er lidt ærgerligt, for det er jo en lidt speciel dag, vi har i dag. Det er faktisk den internationale aids-dag, og nogle af de folk, der har hiv/aids, er jo også nogle af de folk, der får bevilget førtidspension.

Det er sådan, at AIDS-Fondet har sendt en tale ud til en masse forskellige folk, en tale, som vil blive holdt i hele landet. Den vil blive holdt af fængselsbetjente, borgmestre, skoleelever og mange andre, og nu vil den så også blive holdt af et medlem af Folketinget, nemlig af mig.

I 1981 startede en epidemi, der i dag har udviklet sig til den værste katastrofe, verden nogen sinde har set. Over 25 millioner er døde, over 40 millioner er smittede. Fortsætter vi med at vende det blinde øje til, vil antallet af døde fortsætte med at sætte nye rekorder. Det er i dag den 1. december, det er World Aids Day, og jeg har taget ordet på vegne af de børn og voksne, som ikke bliver hørt.

De fleste hiv-smittede dør, inden de fylder 30 år, udstødt, alene og gemt væk, fordi aids er en sygdom, ingen vil se i øjnene. Der er lande, hvor hver anden kvinde er smittet med hiv og dør af aids, mens børnene er små, hvor børn passer dø-